

31 Świadczenia o Jezusie

Spojrzyć inaczej

Pięciu ludzi ujrzało drzewo czereśni obspane kwiatami. Malarz zobaczył w nim piękny temat do obrazu. I wziął się za malowanie. Muzyk usłyszał muzykę pszczoł wokół drzewa i ciszę spadających płatków. I wziął się za komponowanie. Rzeźbiarz pomyślał, że drewno z tej czereśni będzie wspaniałym tworzywem i już oczami wyobraźni zobaczył krzyż, który kiedyś wyrzeźbi. Ogrodnik ucieszył się na myśl o smaku wspaniałych, słodkich owoców. Uczony natomiast przypomniał sobie fragment książki: „Wiśnia – gatunek rośliny należący do rodziny różowatych; rodzaj *Prunus*...”.

I tylko uczony nie zobaczył czereśni naprawdę.

I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego. [...]

Ten właśnie uczeń daje świadectwo o tych sprawach, i on je opisał. A wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, jakie trzeba by napisać.

Ewangelia według św. Jana 20, 30-31; 21, 24-25

Wielu już starało się ułożyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas, tak jak nam je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa. Postanowiłem więc i ja zbadać dokładnie wszystko od pierwszych chwil i opisać ci po kolei, dostojny Teofilu, abyś się mógł przekonać o całkowitej pewności nauk, których ci udzielono.

Ewangelia według św. Łukasza 1, 1-4

Jak powstały Ewangelie

Osoba Jezusa (6 r. przed Chr. – 30 r. po Chr.)

Jezus urodził się za panowania Heroda. Żył w Nazarecie jak pobożny Żyd. Gdy miał około 33 lata, przyjął chrzest z rąk Jana Chrzciciela i rozpoczął 2-3-letni okres publicznej działalności. Wędrował wraz z wybranymi przez siebie uczniami i głosił słowami, czynami (cudami) i życiem nadejście królestwa Bożego. Nie pozostawił żadnych pism. Skazany przez władze Świątyni, został ukrzyżowany przez Rzymian, prawdopodobnie w kwietniu 30 roku.

Wspólnoty żyją Dobrą Nowiną – Ewangelią (po 30 r.)

Zmartwychwstanie Jezusa i Zesłanie Ducha Świętego sprawiły, że uczniowie zaczęli odkrywać tajemnicę Jezusa. Tworzyli w łonie judaizmu grupę świadków Jezusa zmartwychwstałego. Stanęli wobec wielu pytań o Niego i swoje życie. By na nie odpowiedzieć, wspominali Jezusa i Jego naukę, patrząc teraz na Niego w świetle zmartwychwstania.

Uczniowie Jezusa:

- **głoszą**, najpierw Żydom, potem poganom Chrystusa zmartwychwstałego. Ich pierwsze, podstawowe wyznanie wiary brzmiało: „Tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, Bóg wskrzesił, wywyższył, uczynił Panem, a my jesteśmy tego świadkami. On zesłał nam swego Ducha”. Zbierają różne *błogosławieństwa*, które wypowiadał Jezus, oznajmiając im nadejście królestwa Bożego. Opowiadają *cuda* Jezusa, ukazując jego zwycięstwo nad złem, cierpieniem i śmiercią. Przypominają Jego przypowieści.

- **świętują** obecność Zmartwychwstałego przez liturgię. Odtwarzają Ostatnią Wieczerzę. Gdy przybywa uczniów, muszą wyjaśniać znaczenie gestów łamania chleba i picia kielicha. Tak zapewne rodzi się opis męki Jezusa. Jednak nie wspominają kogoś zmarłego, lecz żyjącego. W obrzędzie Eucharystii Jezus staje się obecny dla wspólnoty. Uczniowie przypominają też niektóre czyny Jezusa pozwalające lepiej zrozumieć wieczerzę Pańską, na przykład rozmnożenie chleba.

- **nauczają** nowo ochrzczonych, powracając do czynów i słów Jezusa. Muszą odpowiadać na pytania, które stawia codzienne życie. Wracają do życia, słów i czynów Jezusa, dostosowując je do aktualnej sytuacji: trzeba czuwać, być dobrą ziemią, nadstawiać drugi policzek, służyć innym, okazywać miłosierdzie i przebaczenie...

We wspólnotach odżywają obrazy dotyczące Jezusa i Jego przypowieści, które układają się w pewne serie i sekwencje: cudów, przypowieści, powiedzeń Jezusa.

Redakcja Ewangelii (lata 70-100)

Czterej uczniowie, których tradycja nazwała Mateuszem, Markiem, Łukaszem i Janem, zebrali te istniejące przekazy o Jezusie i ułożyli w opowiadania o tym, jak oni sami i ich wspólnoty pamiętają Jezusa. Ewangelie mówią o Jezusie, ale i o wspólnotach, w których powstały.

„Czterokształna” Ewangelia

Dobra Nowina, czyli słowa i czyny Jezusa, zostały utrwalone w czterech pismach, które w II wieku zaczęto określać jako księgi ewangeliczne. Stanowią one jedną Ewangelię, radosną nowinę o zbawieniu, opowiedzianą w czterech ujęciach, czyli „czterokształną”.

Ewangelia według świętego Marka to sporządzony prawdopodobnie w latach 64-70 r. zapis nauk Piotra, głoszonych w Rzymie. Autor był pochodzenia żydowskiego, brał udział w pierwszej podróży misyjnej św. Pawła, był z nim w Rzymie. Tam też został współpracownikiem św. Piotra, pełniąc rolę jego tłumacza. W Ewangelii stara się ukazać – przez czyny, a zwłaszcza cuda Jezusa – że jest On Chrystusem, Synem Bożym.

Ewangelia według świętego Łukasza została spisana po 70 r. dla chrześcijan nawróconych z pogaństwa. Autor pochodził z Antiochii, był lekarzem. Jego Ewangelia ukazuje w szczególny sposób dobroć i miłosierdzie Jezusa, w którym Bóg nawiedza swój lud. Ważne miejsce zajmują w niej sprawy społeczne, ewangeliczne ubóstwo, a także rola Ducha Świętego w życiu Kościoła oraz znaczenie modlitwy, radości i pokoju.

Ewangelia według świętego Mateusza została zredagowana zapewne w latach 80-90 dla wspólnoty chrześcijan, którzy wcześniej wyznawali judaizm. Jej autorem według tradycji był celnik Mateusz, powołany przez Jezusa do grona Dwunastu. Ewangelia często ma charakter polemiki z faryzeuszami. Przedstawia Jezusa jako zapowiedzianego w Starym Testamencie Mesjasza, a Kościół jako nowy lud Boży i prawdziwy Izrael.

Ewangelia według świętego Jana to głębokie rozważanie tajemnicy Jezusa – wcielonego Słowa Bożego. Spisana prawdopodobnie ok. 95-100 r. ukazuje Ukrzyżowanego, który dziś żyje i daje nam Ducha. Trzeba uwierzyć, by móc widzieć przez znaki, jakie czyni Jezus. Jan był rybakiem, powołanym przez Jezusa na Apostoła i uważanym za Jego umiłowanego ucznia.

Ewangelie Marka, Łukasza i Mateusza są bardzo do siebie podobne, gdyż ich redaktorzy korzystali prawdopodobnie z tych samych źródeł. Z tego powodu nazywane są Ewangeliąmi synoptycznymi. Mateusz i Łukasz sięgają aż do dzieciństwa Jezusa, które przedstawiają w świetle Jego późniejszego życia i zmartwychwstania.

PYTANIA I ZADANIA

1. Przeczytaj fragmenty Ewangelii i odpowiedz na pytania:
a. Po co i dla kogo powstały Ewangelie? b. Skąd autorzy czerpali wiedzę, którą zawarli w Ewangeliach? c. Czy Ewangelie zawierają pełny opis życia Jezusa?

2. Które określenia nie pasują do czterech Ewangelii. Odpowiedź uzasadnij, korzystając z tekstu *Jak powstały Ewangelie*.

- a) reportaż, b) kronika, c) powieść, d) wyznanie wiary, e) testament, f) pamiętnik, g) biografia.*

3. Jaki błąd popełnia historyk, który z powodu różnic między Ewangeliąmi podważa ich prawdziwość?

4. Przeczytaj tekst *Czterokształna Ewangelia*. Którą Ewangelię poleciłbyś szczególnie osobie, która pragnie lepiej poznać Jezusa i szuka odpowiedzi na pytania:

- a. Skąd wiemy, że Jezus jest Mesjaszem? b. Czym jest Kościół? c. Co świadczy o tym, że Jezus jest prawdziwym Synem Bożym? d. Jak Jezus ukazał dobroć i miłosierdzie Boże?*

ZADANIE DODATKOWE

Napisz własną wypowiedź na forum młodych katolików: Czy warto czytać Ewangelie?

Jak sądzisz?

Czy ma rację człowiek, który mówi: „Jestem wierzący, ale nie czytam Ewangelii. Uważam, że wystarczy oglądać filmy o Jezusie”?

Refleksja i modlitwa

Bóg uczynił nas zdolnymi do słuchania słowa Bożego i odpowiadania na nie. Jezus zaś mówi: „Moją matką i moimi braćmi są ci, którzy słuchają słowa Bożego i wypełniają je” (Łk 8, 21).

Jeśli chcesz...

Czytając Ewangelię według św. Marka, zapisuj w zeszycie *Myśli* wrażenia z tej lektury. Jeśli nasunęły ci się pytania, poproś kogoś o wyjaśnienie. Możesz też poszukać odpowiedzi w Internecie na stronach poświęconych Biblii Tysiąclecia.

Masz wiadomość!

- Apostołowie, pisząc Ewangelie, czerpali z własnych wspomnień oraz ze świadectwa tych, którzy byli naocznymi świadkami życia i działalności Jezusa. Wybrali niektóre z wielu wiadomości przekazanych ustnie lub pisemnie.
- Ewangelie formowały się w trzech etapach: życie i nauczanie Jezusa, tradycja ustna, spisanie.
- Ośrodkiem ksiąg ewangelicznych jest Jezus Chrystus, wcielony Syn Boży, Jego czyny, nauczanie, męka i zmartwychwstanie (por. KKK 124).
- Tylko Jezus Chrystus ma słowa życia wiecznego. Słuchanie słowa Bożego pogłębia naszą osobistą i wspólnotową więź z Nim i przynosi owoce na życie wieczne (por. Benedykt XVI *Verbum Domini* 123, 124).